तस्यातिदुष्टदिष्टस्य लक्ष्मीर्दीप्तापि सर्वतः ।
अभूदुद्वेगजननी श्मशानाग्नेरिव द्युतिः ॥ १२१ ॥
मन्त्रैः प्रभावसान्निध्यं देवानां क्रियते द्विजैः ।
मन्त्रेति देवद्वेषी स द्विजानां दण्डमत्यजत् ॥ १२२ ॥
मासं षड्भिर्दिनैर्ऊनं चतस्रश्च समा भुवि ।
स प्राभवद्गुरुद्रोहप्ररोहत्सुकृतात्ययः ॥ १२३ ॥
अथाद्भुताभिचारेण विहितायुःक्षयो द्विजैः ।
स भ्रातृसदृशीं शान्तिं प्रपेदे न पुनर्गतिं ॥ १२४ ॥
योऽयं परापकरणाय सृजत्युपायं
तेनैव तस्य नियमेन भवेद्विनाशः ।
धूमं प्रसौति नयनान्धकरं च योऽग्निर्भूत्वाम्बुदः
स शमयेत् सलिलैस्तमेव ॥ १२५ ॥
राजा श्रीललितादित्यः सार्वभौमस्ततोऽभवत् ।
प्रादेशिकेश्वरस्रष्टुर्विधेर्बुद्धेरगोचरः ॥ १२६ ॥
प्रतापांशुच्छटाकूटैः पटवाससधर्मभिः ।
जम्बुद्वीपद्विपेन्द्रस्य येनातन्यत मण्डनं ॥ १२७ ॥
नयाञ्जलिषु बद्धेषु राजभिर्विजयोद्यमे ।
पार्थिवः पृथुविक्रान्तिर्युधि क्रोधं मुमोच यः ॥ १२८ ॥
विनिःसरज्जनतया भयाद्गर्भानिवामुचन् ।